

25.	P	MARIJA, MATI CERKVE	Otoče	17.30	†† Wernerja in Barico Schmitz
26.	T	Filip Neri, duh.	Kamna Gorica	17.30	za zdravje
27.	S	Alozij Grozde, mučenec			maše v fari ne bo
28.	Č	Just, škof	Dobrava	17.30	† Alojza Vidica, 30. dan
29.	P	Maksim Emonski, škof	Kamna Gorica	17.30	†† Klemena in Cirila Oblak
30.	S	<i>VABLJENI!</i> Ivana Orleanska, dev.	Kamna Gorica Dobrava	16.00 17.00	začetek praznovanja praznika Svete Trojice v zahvalo in za zdravje
31.	N	SVETA TROJICA	Kamna Gorica	8.00	PRAZNOVANJE PATROCINIJA za farane
1.	P	Justin, mučenec	Otoče	17.30	† Staneta Pogačnika
2.	T	Marcelin in Peter, mučenca	Kamna Gorica		maše v fari ne bo
3.	S	Ugandski mučenci	Kamna Gorica	17.30	† Dušana Betona
4.	Č	SV. REŠNJE TELO IN KRI	Dobrava	17.30	†† Marijo in Jožeta Šolar in Marijo Skok
5.	P	Bonifacij, škof prvi petek	Kamna Gorica	12.00 17.30	obhajam starejše in bolne †† Moškove
6.	S	Norbert, škof	Lesce Dobrava	7.30 17.00	izlet šmarničarjev na Koroško † Julijano Debeljak
7.	N	SV. REŠNJE TELO IN KRI	Kamna Gorica	8.00	v zahvalo za sveti zakon PROCESIJA Sv. Rešnjega Telesa

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

V soboto 30. 5. ob 16h vas vabim, da se nam pridružite pri praznovanju patrocinija. Naša cerkev je posvečena Sveti Trojici, troedinemu Bogu, v katerega verujemo. V nedeljo, na praznik Svete Trojice, se bomo Bogu še posebej posvečali pri maši, dan prej pa krajevna skupnost s turističnim društvom pripravlja praznovanje.

Na nedeljo 7. 6. vas vabim k maši in procesiji Svetega Rešnjega Telesa. Bogu se priporočimo za blagoslov in varstvo in to pokažimo tudi javno, v procesiji.

Na soboto 6. 6. ob zaključku veroučnega leta in šmarnic vabim šmarničarje, da se nam pridružite na izletu na Koroško. Obiskali bomo benediktinsko opatijo pri Osojskem jezeru, goro opic na Landskron-u in srednjo šolo v Šentjakobu.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 11. (od 24. 5. do 7. 6. 2026)

ZAKLJUČEK VEROUČNEGA LETA

Na nedeljo Svetega Rešnjega Telesa in Krvi, to je 6. junija, bomo zaključili svoja veroučna srečevanja za to leto. V zavesti svoje nemoči želim vse veroučence priporočiti in izročiti Svetemu Duhu, naj jih On vodi skozi počitnice in jim da izkusiti še neodkrite skrivnosti njihovega življenja. Naj jih obvaruje hudobnega duha in jim v srcu navdihuje željo po raziskovanju božjih globočin. V knjigah, v življenjepisih svetnikov, naj odkrivajo, kako tudi njih Bog kliče v polno življenje. Naj se ne izgublajo v povprečju, naj odkrivajo, v čem so original in ne kopija. Želim si, da bi odkrivali celoten, ne le na pametni telefon zožen svet. V tem božjem svetu pa, kako jih Bog spoštuje - Cerkev se jim pri odkrivanju postavlja v službo... V božjih zapovedih naj odkrivajo omejitve, ki jim jih Bog postavlja ob pot z namenom, da bi usmerjal njihovo svobodo na prava pota, ki peljejo do življenjske sreče. V blagih naj odkrivajo načine, kako se morejo že v tem življenju dotakniti nebeškega sveta...

Skupaj smo poklicani odkrivati pravice in dolžnosti, izvrševati pa ne le svojo voljo, ampak tudi voljo nebeškega Očeta. Skrbimo drug za drugega tudi čez počitnice, da kdo ne zaide s prave poti. Bog naj nam vsem nakloni, da bomo darove, ki smo jih prejeli, pri birmi in tudi sicer, uporabljali za skupno dobro... Vabim vas, da se skupaj z celotno faro srečamo na praznovanju praznika Svete Trojice, na praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi pa, da se nam pridružite v slovesnem proslavljanju Jezusa, navzočega pod podobo kruha in vina. S procesijo bomo pokazali svojo vero v troedinega Boga.

Jezus naj spremlja naše korake vsak dan in tudi v času počitnic, da bomo zmogli priti do cilja, ki je za nas nebeško kraljestvo. Tudi v času počitnic upam, da se bomo pogosto srečali pri sveti maši. Vedno sem vam, veroukarji, tudi na voljo, če bi se kdo želel spovedati. Želim vam veliko Božjega blagoslova pri zaključevanju ocen v šoli, potem pa zanimive počitnice.

Na začetku počitnic vas vabim na oratorij, ki se bo v Kamni Gorici začel 1. julija. Več o oratoriju vam bodo povedali animatorji. Nanj se prijavite čimprej.

V zadnjem tednu avgusta bom spet vpisoval otroke v 1. razred verouka. Starši boste s seboj prinesli družinsko knjižico, kjer je vpisan krst vašega otroka. Če je nimate, ali če je bil otrok krščen v drugi župniji, boste od tamkajšnjega župnika dobili potrdilo o krstu vašega otroka. Po krstu smo povezani z vsemi kristjani po svetu. Po krstu je Bog vstopil v naše življenje. Binkošti, ki jih praznujemo danes, pa naj nas še okrepijo z darovi Svetega Duha, da bomo skupaj mogli hiteti Bogu Očetu naproti.

papež Benedikt XVI.: BINKOŠTNA NEDELJA

Dragi prijatelji, vsako od treh beril binškošnega bogoslužja osvetljuje en vidik skrivnosti Svetega Duha. Rad bi na kratko pokazal na te tri prvine, ki se pokažejo v današnji liturgiji. V Apostolskih delih je ta čudovita pripoved o rojstvu Cerkev. Cerkev je rojena v tem smislu, da vsi govorijo v vseh jezikih in vsak posluša apostole govoriti v svojem jeziku.

Cerkev je rojena katoliška, od prvega trenutka je vesoljna Cerkev. Ne rodi se najprej krajevna Cerkev in nato druge in potem naredijo konfederacijo, zvezo Cerkva. Ne, najprej je vesoljna Cerkev, ki govori v vseh jezikih. Cerkev je takoj katoliška in se podarja drugim ter ustvarja posamezne Cerkve; vse so izraz ene same Cerkve. Sveti Duh ustvarja razumevanje, odpira meje, podarja mir, edinost in ljubezen ter tako zedinja.

Za tem dogodkom slišimo odmev druge zgodbe, tiste o babilonskem stolpu. Ta pripoveduje, da se je človeštvo zbralo v središču zemlje, doseglo neverjetno moč in se čutilo zmožno zgraditi stolp proti nebu. Ljudje niso več potrebovali božanstva, ker so oni sami, človeštvo, mogli zgraditi dostop do neba. Človeštvo je bilo samo zmožno narediti svojega boga, storiti vse, zmoglo je vse. Toda prav v tistem trenutku skrajne moči so se razšli, eden ni več razumel drugega, eden je bil proti drugemu; zato stolp ni bil zgrajen, ni bil dokončan. Zdi se mi, da je to podoba našega položaja. Človek je resnično dosegel strašno moč: moremo narediti človeka, moremo uničiti človeka, moremo zgraditi svet, zmoremo vse, ne potrebujemo Boga, mi sami lahko zgradimo svoja nebesa. In prav v tem trenutku skrajne človeške moči, ko se dozdeva, da je Bog odveč, se toliko bolj porajajo spori med ljudmi, nasilje, vojna, uničevanje. Kjer obstaja duh nadutosti, ošabnosti, nam govori evangelij, ne uspeva prava človeškost. Dozdevno človek zmore vse, a ne zna in ne more bistvenega: ljubiti, poznati resnico, živeti v edinosti z drugimi ter tako doživljati svet ljubezni in resnice. **Vrat proti nebu ne gradijo napuh, človeška moč, znanost, ampak jih gradi Bog sam,** ki se nam daje v svoji ponižnosti. Tudi danes edinost človeštva raste ravno s ponižnostjo vere, ki ustvarja otoke miru, otoke ljubezni v oceanu nasilja, človeške in duhovne revščine. Zato nas evangelij vabi, naj zares odložimo napuh, se odpremo daru Svetega Duha in živimo vero v Kristusa; naj živimo katoliškost in tako živimo od edinosti Boga, ki ustvarja edinost človeštva. Kot **katoličan vsak od nas govori v vseh jezikih, ker pripadamo Cerkvi, ki govori v vseh jezikih;** Cerkev je moč ljubezni in sprave onkraj meja.

V drugem berilu smo slišali, da Sveti Duh prihaja pod dvema vidikoma: to sta veter in ogenj. Ogenj, moč preoblikovanja, prenovitve sveta, se pojavi na čisto poseben način, v obliki jezikov, in vsak prejme enega. To pomeni: ta ogenj Svetega Duha ni brezoblična moč, ki postane razdejanje, ampak je osebna moč, v kateri vsakdo prejme ognjeni jezik. V tem drugem pismu Korinčanom nam sv. Pavel pove, v čem obstaja ta ognjeni jezik. Odgovor je zelo presenetljiv, morda zelo razočara, ker se ne zdi kot pomembna resničnost. Ne, **ta ognjeni jezik, podarjen vsakemu verniku, je beseda,** beseda z močjo resnične Besede, preprosta in globoka beseda: **»Jezus je Gospod.«** To je ognjeni jezik, jezik Svetega Duha, ki nam ga Bog podarja na binškošti. **»Jezus je Gospod«**; to je osnovna veroizpoved Cerkev, ki Cerkev gradi in od katere Cerkev živi. Ta preprosta beseda je resnično ognjeni jezik, ki ustvarja občestvo Cerkve, nas postavlja v notranjost občestva Cerkve in tako ustvarja tisto

edinost, ki se more poroditi edino iz Jezusovega gospostva: ta katoliška edinost, o kateri smo govorili, se rojeva prav iz Jezusovega gospostva. Ko verujemo v Jezusa in ga izpovedujemo, prihajamo v vesoljno občestvo Cerkve in ustvarja se globoka edinost. Upoštevati moramo tudi, da je bila beseda »Gospod« v Stari zavezi izraz za označevanje Boga. Niso si drznili izgovoriti skrivnostnega imena Goga, Jahveja, ampak so vedno govorili »Gospod«, Kyrios. Tako vidimo povezanost med Staro in Novo zavezo: Jezus je Gospod Bog, on je skriti Bog, Jezus, Gospod, je Bog! Prav ta resničnost, **to dejstvo, da Bog ni »nekaj duhovnega«, ampak je naš Gospod, spremeni vse in daje merilo našemu življenju,** nam podarja moč za življenje v skladu s tem merilom, nas resnično prenovi.

Evangelij pa nam pripoveduje, kako pride Jezus zvečer prvega dne vstajenja k svojim učencem pri zaprtih vratih. **Sveti Duh ne pozna vrat,** pride tudi skozi zaprta vrata. V

preteklem stoletju smo videli, kako je prihajal in bil navzoč tudi v ječah, prihajal je in bil navzoč v palačah ideologij. Sveti Duh vstopa tudi skozi zaprta vrata – to je dobra in lepa novica evangelija tega dneva. Jezus je pozdravil svoje in nato »dihnil« v svoje apostole,

pravi evangelij. Vidimo, da se tukaj ponovi jutro stvarjenja človeka. Prva Mojzesova knjiga pripoveduje, da je Bog oblikoval človekov lik iz prahu. A po dihu, dihu Boga, človek postane živo bitje. Prah tako postane živo bitje. Jezus ponovi to kretnjo stvarjenja na višji ravni. Da! Človekova pljuča delujejo samo, če obstaja zrak za dihanje. A človek potrebuje več kakor tvari zrak za dihanje. Zrak, ki ga mora vdihavati človek kot človek, je ljubezen in resnica. Je Jezus, ki dahne v človeka, preustvari človeka. Znova je veselje stvarjenja. Samo če more človek vdihavati zrak ljubezni, ki prihaja od Boga, je tudi telesno življenje dobro. Samo to dopolni novo stvarjenje in opraviči prvo stvarjenje. Jezus ustvarja, ko dahne Duha. Tukaj vidimo: Jezusov dih je Sveti Duh. Blizu Svetega Duha smo, če smo blizu Jezusovega diha.

Pomembno sporočilo tega dne je: **vedno smo blizu Jezusovemu dihu, Jezusu samemu.** In samo tako smo zares v ozračju Svetega Duha. Evangelij nato dodaja: ta **Jezusov dih,** to novo življenje, je duh odpuščanja. Samo odpuščanje nam omogoča živeti, samo če je odpuščanje, moremo sprejeti resnico Božjega pravila, moremo sprejeti resnico o grehu. Če ni odpuščanja, moramo zanikati krivdo, moramo zanikati pravilo. **Odpuščanje nam daje življenje,** živimo v moči Jezusovega odpuščanja. To je Jezusov dih, je Sveti Duh. Končno Jezus daje apostolom in njihovim naslednikom pravilo odpuščati grehe: zakrament spovedi. Po zakramentu Kristus sam drži Cerkev v roki. Ne odločamo mi »tako in tako«, ker v zakramentu on sam ostaja Gospod Cerkve, ostaja navzoč, deluje v človeštvu. Zahvalimo se Gospodu za ta dar njegove trajne navzočnosti, ki nam daje tudi trajne binškošti.

V tem evangeliju mi je všeč zlasti en stavek: **»Razveselili so se učenci, ko so videli Gospoda.«** Lahko razumemo, da so po pohujšanju križa, po temni noči in dvomih videli Gospoda in se vzradovali: videli so ga in se razveselili. Resnični Gospodov dar, dar Svetega Duha, je veselje, da Jezus živi, da je Bog, da nas pozna in je navzoč med nami. Resnično veselje Duha je veselje Svetega Duha, je veselje, da smo ljubljani in poznani, veselje, da Jezus ni daleč, ampak blizu. Prosimo Gospoda: **»Pridi Sveti Duh, podari nam to veselje, da vidimo Jezusa, veselje, da smo ljubljani in da ljubimo s Teboj:«** Amen.